

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515217884
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7515217884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu: T. P.Ó., nar.X.X.XXXX, bytom P. XX, zastúpeného JUDr. Petrom Frankom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Popradská 82, proti žalovanému: Poľovnícka organizácia BEREK nezisková organizácia, IČO: 42321336, so sídlom Kechnec 19, zastúpenému Vojčík & Partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Rázusová 28, IČO: 36 866 563 o určenie neexistencie právneho vzťahu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 6.decembra 2018 sp.zn. 16C/1032/2015

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 6.decembra 2018 č.k. 16C/1032/2015-159.

P r i z n á v a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 6.12.2018 č.k. 16C/1032/2015-159 zamietol žalobu (výrok I.) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd vyslovil neplatnosť zmluvy o užívaní poľovného revíru Lúky zo dňa 2.8.2013 uzavretej medzi vlastníckmi poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Lúky a Poľovníckou organizáciou BEREK a rozhodol, že Poľovnícka organizácia BEREK nie je platným užívateľom poľovného revíru Lúky. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že je jedným z vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré tvoria poľovný revír Lúky a členom poľovníckeho združenia Lúky so sídlom v Seni, IČO: 35511532. Zároveň je jedným z vlastníkov, ktorí mali a majú záujem vytvoriť samostatný poľovný revír. Za týmto účelom vlastníci zorganizovali v zmysle zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej "zákon o poľovníctve") zhromaždenie a rozhodli o podaní žiadosti o zmenu hraníc poľovného revíru C. a uznanie nového poľovného revíru P.-Q.. Uvedené konanie sa právoplatne ukončilo rozhodnutím Okresného úradu Košice, odboru opravných prostriedkov, ktorý zamietol odvolanie vlastníkov poľovných pozemkov proti rozhodnutiu Okresného úradu Košice - okolie, pozemkového a lesného úradu č.k.: G.-B.-U.-XXXX/XXXXXX/Hri zo dňa 23.3.2015 a toto rozhodnutie potvrdil. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu podľa § 247 Občianskeho súdneho poriadku. V čase, kedy prebiehalo konanie o vytvorení nového poľovného revíru P.-Q., uplynula doba trvania zmluvy o prenechaní užívania poľovného revíru Lúky pre poľovnícke združenie Lúky. Následne časť vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Lúky rozhodla o prenechaní užívania poľovného revíru Lúky poľovníckemu združeniu Q. (žalovanému). Dňa 2.8.2013 podpísal žalovaný zmluvu o užívaní poľovného revíru Lúky so zástupcami vlastníkov poľovných pozemkov v

poľovnom revíri Lúky. Zmluva bola zaevidovaná na Okresnom úrade Košice - okolie, pozemkovom a lesnom odbore dňa 18.3.2014. Členom Slovenskej poľovníckej komory (ďalej len „SPK“) sa žalovaný stal až dňa 4.4.2014. Časť vlastníkov poľovných pozemkov, ktoré tvoria poľovný revír C.Ú. má záujem vytvoriť samostatný poľovný revír, k čomu je nutný súhlas aktuálneho užívateľa poľovného revíru C.. Aktuálny užívateľ - žalovaný nesúhlasí so zmenou hraníc poľovného revíru Lúky a s vytvorením (tzv. uznaním) vlastného poľovného revíru Seňa-Belža. Blokuje osamostatnenie sa časti vlastníkov poľovných pozemkov, ktorí majú záujem o vlastné nakladanie s právom poľovníctva, pričom však nie je platným užívateľom tohto revíru. Podanou žalobou žalobca sleduje odstránenie protiprávneho stavu - neplatné užívanie poľovného revíru Lúky, ktorý je príčinou neposkytnutia súhlasu s vytvorením vlastného revíru a domáhanie sa ochrany práv a záujmov vlastníka poľovných pozemkov, čím zároveň odôvodňuje aj svoj naliehavý právny záujem na vydaní rozhodnutia. Rozhodnutím sa odstráni existujúca právna neistota v otázke platnosti užívania poľovného revíru Lúky. Žalobca mal za to, že súčasný užívateľ poľovného revíru Lúky - žalovaný nie je platným užívateľom tohto poľovného revíru. Vychádzajúc z odpovede Okresného úradu Košice-okolie, lesného a pozemkového úradu zo dňa 23.2.2015 je zrejmé, že žalovaný sa stal členom SPK až neskôr (4.4.2014), po podpísaní zmluvy o užívaní poľovného revíru Lúky (2.8.2013). V čase uzatvorenia zmluvy o užívaní nemal žalovaný spôsobilosť nadobúdať práva a povinnosti, ktoré zo zmluvy vyplývali (lov zveri, chov, starostlivosť o zver a životné prostredie a pod.). Tieto práva a povinnosti môže subjekt nadobúdať jedine, ak je členom SPK. Takého obmedzenie vyplýva zo zákona o poľovníctve (§ 17 ods. 1 písm. g.), dôvodovej správy k zákonu o poľovníctve, rozhodnutia Krajského súdu Trenčín sp.zn. 11 S/2/2013, rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16 Co/358/2012 a povahy samotnej činnosti. Iný výklad by viedol k záveru, ktorý by umožnil napr. loviť zver osobám bez odbornej spôsobilosti, znalosti nakladania so zbraňou, starostlivosti o zver a prírodu, čo by malo spoločensky nežiaduce následky. Žalobca žalobu právne odôvodnil ust. § 9, § 11, § 13, § 41 ods.4, § 43 ods.1, § 17 ods.1 zákona o poľovníctve a ust. § 38 ods.1, § 19a ods.1 a ods.2 Občianskeho zákonníka.

3. Právne vec posúdil podľa § 2 písm. q/, w/ a x/, § 11 ods. 1, 2, § 13 ods. 1 písm. b/, § 32 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 písm. g/, § 41 ods. 4, § 43 ods. 1,2 zák. č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve spolu s § 19 ods. 2, § 38 ods. 1, § 37 ods. 2, § 39 Obč. zákonníka a poukázal na to, že ak má byť úspešná žaloba o určenie, či tu právo je alebo nie je, musia byť z procesného hľadiska splnené dve podmienky: strany sporu musia mať vecnú legitímáciu a žalobca musí mať na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

4. Mal za to, že v danom prípade je daný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení neplatnosti zmluvy, pretože v prípade vyslovenia neplatnosti zmluvy o užívaní by táto bola vyradená z evidencie, poľovné pozemky sa stali voľnými a vlastníci poľovných pozemkov by mohli opätovne rozhodnúť o užívaní poľovného revíru v zmysle ust. § 11 zákona o poľovníctve.

5. Konštatoval však, že v podanej žalobe je nesprávne označený okruh žalovaných, čo predstavuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Poukázal pri tom na ustálenú súdnu prax:

6. Pojem vecná legitímácia sa v civilnom procesnom práve používa pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna zo strán sporu subjektom práva a druhá na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Aktívna aj pasívna vecná legitímácia je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010 sp.zn. 2 Cdo 205/2009).

7. Súdna prax je dlhodobo jednotná v závere, že ak má byť v súdnom konaní vyslovená neplatnosť zmluvy, musia byť sporovými stranami všetci účastníci danej zmluvy (právneho úkonu), ktorého neplatnosť sa má vysloviť. Ak týchto účastníkov (ktorí zmluvu uzavreli) niet, majú nimi byť ich právni nástupcovia. Uvedené vyplýva zo skutočnosti, že účastníci právneho úkonu sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva, a teda majú vecnú legitímáciu (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo/122/2002 zo dňa 1.3.2003).

8. Nakoľko otázka vecnej legitímácie je otázkou vyplývajúcou z hmotného práva, povinnosťou súdu nie je poučovať žalobcu o tom, že na strane žalovaných neoznačil subjekty, resp. všetky subjekty, ktoré sú nositeľmi hmotnoprávnych povinností a musia byť sporovými stranami. Takýto nedostatok bez

ďalšieho vedie k neúspechu žalobcu v spore a k zamietnutiu žaloby (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.10.2017 sp.zn. 6Co/110/2017).

9. Uzavrel, že účastníkmi zmluvy o užívaní poľovného revíru boli vlastníci poľovných pozemkov na strane jednej a žalovaný ako poľovnícka organizácia na strane druhej. Obe zmluvné strany sú nositeľmi hmotnoprávných oprávnení a povinností, teda sú vecne legitimovaní, ak sa predmet konania týka tohto právneho úkonu - zmluvy o užívaní. Zmluva o užívaní nemôže byť určená za neplatnú len voči niektorým z jej účastníkov. Uvedené platí aj v prípade, ak označenie všetkých účastníkov zmluvy je z dôvodu ich veľkého počtu veľmi obtiažne. Rozsudok sa však musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 77 ods. 1 CSP), z čoho vyplýva, že sporovými stranami (či už na strane žalobcu alebo žalovaného) o takomto návrhu (o neplatnosť zmluvy) musia byť všetci účastníci právneho úkonu (zmluvy), prípadne ich právni nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na nich (§ 228 ods. 1 CSP). V opačnom prípade žaloba musí byť zamietnutá pre nedostatok vecnej legitímácie. Nakoľko v prejednávanom prípade sporovými stranami nie sú všetci účastníci zmluvy, súd žalobu pre nedostatok vecnej legitímácie zamietol.

10. Zároveň pokiaľ ide o určenie, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovného revíru, súd dospel k záveru, že tento sa nemožno domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní. V takomto sporovom konaní sa totiž nemožno domáhať určenia práva poľovníctva alebo určenia výkonu práva poľovníctva, pretože toto patrí tomu, v koho prospech bola zaevidovaná zmluva. Výkon práva poľovníctva sa viaže na evidenciu zmluvy. Evidencia zmluvy predstavuje opatrenie orgánu verejnej správy s konštitutívnym účinkom. Keďže došlo k zaevidovaniu zmluvy opatrením okresného úradu, je to správny akt spojený s verejnoprávnym prvkom, a tento možno preskúmať len v rámci správneho súdnictva (viď J.Baricová a kol.: Správny súdny poriadok. Komentár, vyd. C.H.Beck, str. 125-126, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 19.6.2018 sp.zn. 10Sžk/33/2017). Aj na základe uvedeného rozhodol súd o zamietnutí žaloby.

11. Odhliadnuc od vyššie uvedených dôvodov pre zamietnutie žaloby súd doplnil, že zmluvu o užívaní nepovažuje za neplatnú. Mal za to, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy mal spôsobilosť na právne úkony s poukazom na vyššie cit. ust. § 19a Občianskeho zákonníka a § 32 ods.1 zákona o poľovníctve. Žalovaný splnil všetky podmienky ustanovené v § 32 ods.1 zákona o poľovníctve. Napriek skutočnosti, že v prípade žalovaného ide o poľovnícku organizáciu, ktorej je daná povinnosť byť členom SPK (stotožnil sa s argumentáciou žalobcu, že otázka výkonu práva poľovníctva je otázkou verejného záujmu a členstvo poľovníckej organizácie v SPK je nútené), a táto sa členom stala až následne, súd toto pochybenie nepovažoval za tak závažné, že by malo zakladať neplatnosť zmluvy. Súd pritom poukázal na preferovanie výkladu v prospech platnosti a nie neplatnosti právneho úkonu, čo konštatuje aj Ústavný súd SR v náleze zo dňa 1.4.2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014: "... jedným zo základných princípov výkladu zmlúv je priorita výkladu, ktorý nevedie k neplatnosti zmluvy, pred takým výkladom, ktorý vedie k neplatnosti, ak do úvahy prichádzajú obidva výklady. Je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, povaha súkromného práva a s ním spojená spoločenská a hospodárska funkcia zmluvy.... Neplatnosť zmluvy má byť teda výnimkou, a nie zásadou.". Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu o výklade ust. § 17 odsek 1 písm. g) zákona o poľovníctve a zastáva názor, že uvedené ustanovenie nemožno extenzívne, opakom vykladať tak, že podmienkou platnosti alebo vzniku zmluvy musí byť členstvo v komore, aj s poukazom na uvedenú zásadu preferovania platnosti zmlúv pred ich neplatnosťou.

12. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Nakoľko žalovaný bol v konaní plne úspešný, priznal mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

13. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, a h/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a uloží žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania na prvom stupni, a aj trovy odvolacieho konania.

14. Vo vzťahu k otázke pasívnej legitímácie v prípade žaloby o určenie, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovníckeho revíru Lúky, uviedol, že žalovaný je jediným užívateľom, a preto nie je nevyhnutné, aby na strane pasívne legitimovaného vystupovali aj ostatní vlastníci poľovných pozemkov. Poukázal na to, že súčasný počet vlastníkov sa pohybuje v počte nad 2000, ktorí stále sa v dôsledku právneho prevodu alebo prechodu neustále mení a je fyzicky nemožné uviesť všetkých vlastníkov poľovných revírov ako pasívne legitimovaných jednak z dôvodu ich počtu, ako aj z dôvodu ich neustálej zmeny. Požiadavka na začlenenie všetkých vlastníkov poľovných pozemkov ako sporových strán vedie k odcudzeniu základnej myšlienky súdneho konania - rýchle, účinné a spravodlivé rozhodnutie sporu. Vo vzťahu k otázke posúdenia platnosti, resp. neplatnosti predmetnej zmluvy žalobca poukázal na svoje predchádzajúce argumenty zdôvodňujúce, prečo je podmienkou nadobúdania práva výkonu poľovníctva členstvo v Slovenskej poľovníckej komore. Žalobca sa absolútne nestotožnil s názorom súdu, že sa môže domáhať práva na určenie neplatnosti zmluvy, resp. určenia o užívacom práve len v rámci správneho súdnictva. Poukázal na to, že uplatnenie opravných prostriedkov správneho súdnictva je časovo obmedzené a absolútnu neplatnosť právneho úkonu však možno nakladať kedykoľvek.

15. K podanému odvolaniu sa žalovaný vyjadril písomne tak, že navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania. Stotožnil sa s názorom súdu prvej inštancie o tom, že v podanej žalobe je nesprávne označený okruh žalovaných, čo predstavuje nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Poukázal pritom na to, že vo všeobecnosti sa rozlišuje spoločenstvo účastníkov dobrovoľné a nútené alebo spoločenstvo samostatné a nerozlučné. Účastníctvo pre konkrétnu vec potom vyplýva z povahy predmetu konania, ktorý spravidla vymedzuje hmotné, ale aj procesné právo. O nerozlučné spoločenstvo ustálené v ustanovení § 77 CSP v konaní ide vtedy, keď by sa účinok rozsudku vťahoval na všetkých spoločníkov, teda tam, kde podľa hmotného práva je právo alebo povinnosť nedeliteľnej povahy. V praxi to znamená, že je potrebné vydať ohľadne všetkých spoločníkov jediný rozsudok, pretože účinok rozsudku sa vzťahuje na všetkých spoločníkov buď podľa povahy veci, alebo podľa zákona. Rozhodujúce pre posúdenie vecnej legitímácie je to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (povinnosti), o ktoré v konaní ide.

16. Dôvodil, že v spore o neplatnosť právneho úkonu (v danom prípade zmluvy) musia byť účastníkmi, a teda stranami súdneho konania všetci účastníci právneho úkonu (zmluvy), ktorého neplatnosť sa napáda, pretože sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva. V danom prípade upravuje problematiku lex specialis, ktorým je zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej len „Zákon o poľovníctve“). Z ustanovenia § 14 Zákona o poľovníctve, ktorý upravuje obsah a podmienky zmluvy, konkrétne z ods. 1 možno dospieť k záveru, kto je účastníkom zmluvy o užívaní poľovného revíru, tým pádom kto je účastníkom žalobou napádaného právneho úkonu. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že účastníkom zmluvy na je na jednej strane budúci užívateľ poľovného revíru, t.j. žalovaný a na strane druhej sú to všetci vlastníci spoločného poľovného revíru, keďže v zmysle Zákona o poľovníctve „Zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkmi spoločného poľovného revíru“. Poukázal aj na ustanovenie § 2 písm. s) Zákona o poľovníctve, podľa ktorého je spoločný poľovný revír vec spoločná, kde sú potom oprávnení a povinní všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktoré tvoria spoločný poľovný revír, a to spoločne a nerozdielne (ustanovenie § 2 písm. u) Zákona o poľovníctve). Zdôraznil, že určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru sa týka všetkých majiteľov poľovných pozemkov tvoriacich tento spoločný poľovný revír. Ak má mať rozsudok účinky voči všetkým účastníkom zmluvy, musia byť účastníkmi súdneho konania o neplatnosť tejto zmluvy všetci jej účastníci, lebo všetci sú nositeľmi vecnej legitímácie. Nie je prípustné, aby na návrh a po súdnom konaní iba s niektorými účastníkmi zmluvy, boli rozhodnutím, ktoré svojou nezavinenou neúčastou v súdnom konaní nemohli ovplyvniť, viazaní aj iní účastníci zmluvy, pričom konajúci súd z vlastnej iniciatívy nie je oprávnený určovať okruh účastníkov sporu, či už na strane žalobcu alebo žalovaného.

17. Vlastníkov poľovných pozemkov v danom prípade nie je iba žalobca, ale poľovné pozemky sú „spoločnou nehnuteľnosťou“. Podľa názoru žalovaného, ide v tomto prípade prinajmenšom o nerozlučné spoločenstvo, ak nie dokonca o nútené procesné spoločenstvo. K žalobcom namietanej početnosti vlastníkov poľovných pozemkov žalovaný poukázal na to, že postačuje, ak v žalobe uvedie identifikačné údaje zo samotného listu vlastníctva a označí ich ako žalovaných a zároveň treba vziať do úvahy, že procesný právny predpis obsahuje také procesné úkony, ako napr. všeobecné ustanovenia upravujúce procesné spoločenstvo.

18. Žalovaný poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia, na základe ktorých má za to, že v danom prípade nie je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Zároveň opakovane poukázal na svoje skôr uvádzané dôvody vo vzťahu k registrácii žalovaného v Slovenskej poľovníckej komore.

19. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, d, e/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

20. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods.1 CSP potvrdil.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 26. mája 2020 o 10.20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 19.5.2020 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1,3 CSP.

22. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (b), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (d) súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (e), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (h).

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

24. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP dopadá na pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie je subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, t.j. vadami konania podľa § 365 ods. 1 písm. d/ CSP sú iné vady, ktoré mohli mať vplyv na výrok rozhodnutia, s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 365 ods. 1 písm. a/, b/, c/ CSP.

25. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu. Najmä nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré už boli preukázané iným spôsobom alebo sú založené na zhodnom tvrdení strán. Neúplné zistenie skutkového stavu je však odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť, avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy stranami navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, súčasne označí dôkaz, ktorý, hoci bol navrhovaný, nebol vykonaný a uvedie právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie.

26. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných

dôkazov alebo z prednesov strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

27. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

28. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

29. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

30. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, týkajúce sa posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nemožnosti domáhať sa určenia, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovného revíru v civilnom sporovom konaní, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

32. Žalobca v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

33. Súd svoje úvahy, ako dospel k svojim záverom, podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku s poukazom na zistený skutkový stav a právne predpisy, ktoré aplikoval a odôvodnenie rozsudku dáva odpoveď na všetky odvolacie námietky žalobcu.

34. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné:

35. Predmetom sporu v prejednávanej veci bolo určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru lúky zo dňa 2.8.2013 uzavretej medzi vlastníkami poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Lúky a Poľovníckou organizáciou BEREK a určenie, že Poľovnícka organizácia BEREK nie je platným užívateľom poľovného revíru Lúky.

36. Žalobcom v konaní však je iba jeden z viacerých vlastníkov poľovných pozemkov tvoriacich poľovný revír Lúky, pričom ostatní vlastníci nie sú stranou sporu ako žalobcovia a ani na strane žalovanej.

37. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy, aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo sporových strán nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010 sp.zn. 2 Cdo 205/2009).

38. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnu alebo pasívnu sa vo všeobecnosti v sporovom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá sporová strana, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda ktorá je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

39. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu, ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku), má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.1.2012 sp.zn. 6 Cdo 214/2011).

40. Vecnou legitímáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jedna sporová strana (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a sporová strana na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, je pasívne vecne legitimovaná (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22.11.2011 č.k. III. ÚS 517/2011-9).

41. Keďže otázka vecnej legitímácie je otázkou vyplývajúcou z hmotného práva, povinnosťou súdu nie je poučovať žalobcu o tom, že na strane žalovaných neoznačil subjekty, resp. všetky subjekty, ktoré sú nositeľmi hmotnoprávnych povinností a musia byť sporovými stranami. Takýto nedostatok bez ďalšieho vedie k neúspechu žalobcu v spore a k zamietnutiu žaloby.

42. Otázkou vecnej legitímácie súd skúma ex offio v každom štádiu konania a nedostatok aktívnej či pasívnej vecnej legitímácie bez ďalšieho vždy vedie k zamietnutiu žaloby.

43. Z právnej úpravy zmluvy o užívaní poľovného revíru uvedenej v zákone č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve (ďalej len „Zákon o poľovníctve“) vyplýva, že zmluvu uzatvára budúci užívateľ poľovného revíru s vlastníkom poľovného revíru alebo vlastníkami spoločného poľovného revíru. Z uvedeného je zrejmé kto je účastníkom zmluvy o užívaní poľovného revíru, a to na jednej strane budúci užívateľ poľovného revíru, t.j. žalovaný a na strane druhej sú to všetci vlastníci spoločného poľovného revíru. Všetci títo účastníci sú nositeľmi hmotnoprávnych oprávnení (povinností), teda sú vecne legitimovaní, ak predmet konania sa týka tohto právneho úkonu - zmluvy o užívaní poľovného revíru. V zmysle ust. § 2 písm. s) Zákona o poľovníctve je spoločný poľovný revír vec spoločná, kde sú potom oprávnení a povinní všetci vlastníci poľovných pozemkov, ktoré tvoria spoločný poľovný revír, a to spoločne a nerozdielne.

44. Ak v konaní ide o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru, predmet konania sa týka všetkých majiteľov poľovných pozemkov tvoriacich tento spoločný poľovný revír. Zmluva v takomto prípade nemôže byť určená za neplatnú len voči jednému z jej účastníkov, v danom prípade voči žalobcovi.

45. Rozsudok sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov právneho vzťahu (§ 77 ods. 1 CSP), z čoho vyplýva, že sporovými stranami (či už na strane žalobcu alebo žalovaného) o takomto návrhu (o neplatnosť darovacej zmluvy) musia byť všetci účastníci právneho úkonu (zmluvy), prípadne ich právni nástupcovia, lebo účinky rozsúdenej veci sa vzťahujú iba na nich (§ 228 ods. 1 CSP).

46. V opačnom prípade žaloba musí byť zamietnutá pre nedostatok vecnej legitímácie.

47. Keďže žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o užívaní poľovného revíru len voči jednému účastníkovi tohto právneho úkonu, neostala odvolaciemu súdu iná možnosť, než z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie na strane žalovaných rozsudok o zamietnutí žaloby ako vecne správny potvrdiť.

48. Za situácie, že na strane žalovaných neboli všetci účastníci právneho vzťahu, nebolo možné sa zaoberať ani tvrdenou vecnou (ne)správnosťou rozhodnutia z dôvodov uvedených súdom prvej inštancie, keďže ako už bolo uvedené vyššie, rozsudok určujúci neplatnosť právneho úkonu sa musí

vzťahovať na všetkých účastníkov tohto právneho úkonu a nie je možné neplatnosť právneho úkonu vysloviť len vo vzťahu k jednému z účastníkov.

49. Nebolo možné akceptovať ani námietku žalobcu vo vzťahu k zamietnutiu žaloby v časti o určenie, že žalovaný nie je platným užívateľom poľovného revíru. Súd prvej inštancie dospel k správneému záveru, že tohto sa nemožno domáhať žalobou v civilnom sporovom konaní. V takomto sporovom konaní sa totiž nemožno domáhať určenia práva poľovníctva alebo určenia výkonu práva poľovníctva, pretože toto patrí tomu, v koho prospech bola zaevidovaná zmluva. Výkon práva poľovníctva sa viaže na evidenciu zmluvy. Evidencia zmluvy predstavuje opatrenie orgánu verejnej správy s konštitutívnym účinkom. Keďže došlo k zaevidovaniu zmluvy opatrením okresného úradu, je to správny akt spojený s verejnoprávnyim prvkom, a tento možno preskúmať len v rámci správneho súdnictva. Z obsahu spisu je zrejmé, že zmluvu o užívaní poľovného revíru uzavretú dňa 2.8.2013 Okresný úrad Košice-okolie, pozemkový a lesný odbor zaevidoval dňa 18.3.2014 a tak ju vedie doposiaľ vo svojej evidencii.

50. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

51. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 spolu s § 262 ods. 1, 2 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Takýto nárok vznikol úspešnému žalovanému, preto odvolací súd žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnému žalobcovi.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).